

f) Afstfaffelsen af Hjælpeapoteker leder Tanken hen paa et nyt Spørgsmaal, nemlig om Oprettelse af saakaldte „Subventionsapoteker“. Det er nemlig muligt, skønt efter Kommissionens Formening ikke meget sandsynligt, at nogle af de nu bestaaende Hjælpeapoteker ikke paa egen Haand eller uden Bistand kunne bestaa som selvstændige Apoteker. Men ogsaa uden for dette Tilfælde vil der, naar fremtidig Oprettelse af Hjælpeapoteker udelukkes, kunne blive Spørgsmaal om at imødekomme Befolkningens Trang til lettere Afgang til Medicinforshning ved Oprettelse af Subventionsapoteker.

Naar der rejses Spørgsmaal om Anlæg af nye Apoteker, bør det efter Kommissionens Formening, vel utvivlsomt være Hovedreglen, at der ikke bør gives Bevilling til Drift af et Apotek, hvor dette ikke kan antages at ville forskaffe Bevillingshaveren et sikret om end kun tarveligt Udkomme. At anlægge et Apotek, der ikke antages at kunne bestaa, og hvor Apotekeren som Følge heraf kommer i økonomiske Vanskeligheder, medfører utvivlsomt Farer for en mangelfuld Ekspedition og daarlige Varer. Kommissionen er saaledes for saa vidt fuldstændig enig med Justitsministeriet, naar dette i den ovennævnte Forestilling vedrørende Spørgsmaalet om Indførelsen her i Landet af Hjælpeapoteksinstitutionen udtaler, at man, hvor et ønsket nyt Apotek ikke kan antages at ville bestaa, hellere maa undlade at anlægge det, efter som selv en vanskeligere Afgang til en god Medicamentforshning er langt at foretrække for en lettere Afgang til en slet Forshning. Men det maa formentlig indrømmes, at der kan være Tøje til under særlige Forhold, saasom naar der paa et affides Sted trænges til et Apotek, at gøre en Undtagelse. Brugen af Medicin og dermed Trangen til Forshning med den er utvivlsomt i Stigning. De Udveje, som i denne Henseende kunne foreligge paa Steder, hvor der ikke findes Apotek, ville ikke altid have til Raadighed. Dette gælder saaledes om Lægers Afgang til at faa Dispensationstilladelse o: Tilladelse til selv at blande og uddele Lægemidler af den Forshning, de faa fra et Apotek, eller deres Afgang til at distribuere færdig tillavede Medicamenter af den almindeligst forekommende Art, som tilstilles dem fra nærmeste Apotek. Begge disse Udveje formenes derhos at frembyde Ulemper af forskellig Art. Forholdene kunne derfor stille sig saaledes, at der, naar man vil fyldestgøre Befolkningens Trang, ikke have andet Middel end Oprettelse af Subventionsapoteker. Et saadant Apotek er ikke, saaledes som tidligere Hjælpeapotekerne, en Filial af et andet Apotek, men et selvstændigt Apotek. Det særegne er, at det af lokale Hensyn tillades oprettet paa et Sted, hvor det ikke ventes at kunne opretholdes ved den Indtægt, som Omfætningen aflaster, hvorfor der ad en eller anden Vej maa ydes Indehaveren en pekuniær Støtte. Naar det fastslaas, at Oprettelse af saadanne Apoteker hører til Undtagelserne, vil der, efter Kommissionens Formening, ikke kunne være Betænkelse ved at aabne Mulighed for ad denne Vej at imødekomme Trangen til lettere Afgang til Medicinforshning.